HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

שלשים ושש פרק ראשון כריתות ו.

נבואה נבואה. לא נלנו: **ונאו מילתא היא.** דלא ליעביד אינים הכי גילנא הוי סימנא ביאה ומצער נפשיה ומיתרע מזליה: **קיא.** לעצמה: **רוביא.** תלגן, והני מילתא דגדלי מהר ומיתרע במתקי: **קלקי.** אשפות: **ונא על אפדני דפומבדיתא.** שלמטן היו כלמרינן בהעור והלוטב (מולין קכז.)

שפחה עזה. שיהא ריחה חזק: **נמקדש.** שבעזרה היו מפטמין: **מפייע ליה כו'.** מדלא מ״ן ד׳ מפרש ליה מ״ה (לגרא בשעת קריאה) סמוכים ויתנו בה מי רגלים מפייע ליה דקמיה כל מעשיה בקדש בעזרה: **המקדש נלסיו.** קיי״ל (1) סתם הקדשות לבדק הבית: **והיו כהן דבריס הרלוויין לקרבן ליבור.** דקיי״ל המקדיש נכסיו ויש בהן דבר הראוי לגזבר אינו יולא מידי מזבח לעולה (2) הראוי ליחיד הלריך קרבן והראוי לציבור מ״מ להקריבו דבעי לקנותו מתרומת הקופות הילכך נותנין אותה לגזבר בשכרן ובגמרא מפרש בגאוני בית אבטינס שהיו נוטלין קטרת במס׳ שקלים בפרק המרומה מה היו עושין (פ״ד ה״ב): **הא מנא לה.** הסם בגמרא שקלים והני לוויין ליחיד כמו לגבור: **בסמה והיה.** לאו דוקא: **אלא לאו בסמה קטרת.** דאיתו ראוי אלא לציבור אלמא עושין קטרת מן הסוגין ובמזן וקשיא לר׳ יוסי בר׳ חנינא: **באוסה הביאנה כו׳.** לעולה בקודש נעשית (3) ולא הספיקו לזוקקה אימנו עד שהקדישה: **מוסר קטרת.** שבכל שנה היה נשאר מאותן ג׳ מנים ימיתין שבהן גדול מכנים ולא היה מקטיר אלא מלא חפניו ונשאר המותר ואותו מותר לא היה ראוי לשנה הבאה מניחן ואילך דיסן ראש השנה דתרומת שקלים לתמה מוכיח חדש והבא קרבן מתרומה חדשה בתוספת ראש השנה (דף ז.). (4) ומה היו עושין בו: **מפריסין.** מהקדש בדק הבית את שכר האומנין (5) המחזיקים את בדק הבית: **ומחללין.** את מותר את על (6) (מותר) מעות בכל זמן שהיא בקדושתה אינן ראשין לתמה לגאומנין בכל דבר שראוי למזבח אינו יולא מידי מזבח לעולה: ל״ג **אני רב יהודה אלא ה״ג בכולהו מוסרין אני חוזרין כו׳ והכא לא אני.** והא מדאמר בכולהו מוסרין הניתנין לגאומנין חוזרין ולוקחין אותן כו׳ והכא לא תני הכי מכלל דלאו בקטרת גמורה קמיירי אלא בשנעשית (6) מולין וקרי לה לאוויין לקרבנות לבור ותיובתא דר׳ יוסי בר׳ חנינא: **אלא אמר רב יוסף.** מאי לאוויין דקתני אחד מסממני הקטרת ולא קטרת פטומה: **שם״ם מנין.** דהכי סליק מוסבנא דסממנין דלעיל. בורית ויין ומעלה עשן לאו סממנין הינהו:

בבואה (6) לבבואה דבבואה נידע דאתי לביתיה ולאו מילתא היא דילמא חלשא דעתיה ומתרע מזליה (7) אמר אביי השתא דאמרת סימנא מילתא היא (8) יהא רגיל אינש (9) למיכל ריש שתא קרא ורוביא כרתי סילקא ותמרי א״ל רב משרשיא לבנינה כי בעיתו (10) למיזל למגמר קמיה רבכון גרוסו מעיקרא מתני׳ והדר עולו קמי רבכון וכי יתביתו קמי רבכון חזו לפומיה דרבכון שנאמר (11) והיו עיניך רואות את מוריך וכי גריסיתו שמעתא גרוסו על (12) מיא דכי היכי דמשכי מיא תמשוך שמעתכון (13) אקילקי דמתא מחסיא (14) ולא אפדני דפומבדיתא טב גילדנא סריא למיכל מכותחא דרמי כיפי (15) ותתפלל חנה ותאמר עלץ לבי בה׳ רמה קרני רמה קרני ולא רמה פכי דוד ושלמה שנמשחו בקרן נמשכה מלכותם שאול ויהוא שנמשחו מן הפך לא נמשכה מלכותם: המפטם את הקטרת ת״ר (16) המפטם (17) את הקטרת ללמד בה (18) או למוסרה לציבור פטור להריח בה חייב (19) והמריח בה פטור אלא שמעל (20) ומי איכא מעילה (21) [בריח] (22) והאמר ר״ש בן פזי א״ר יהושע ב״ל משום בר קפרא (23) קול ומראה וריח אין בהן משום מעילה (24) ריח אחר שתעלה תמרתו אין בו משום מעילה (25) [שהרי] אין לך דבר אחר שנעשה מצותו ומועלין בו אלמה לא והרי (26) תרומת הדשן דנעשית מצותה ומועלין בה משום דהוי תרומת הדשן ובגדי כהונה שני כתובים הבאים כאחד (27) וכל שני כתובין הבאין כאחד אין מלמדים הניחא לרבנן אלא לר׳ דוסא מאי איכא למימר (28) דתניא (29) והניחם (30) שם מלמד שטעונין גניזה רבי דוסא אומר כשירין הן להכן הדיוט ומה תלמוד לומר והניחם שם (31) שלא ישתמש בהן ביום הכפורים אחר (32) משום דהוי תרומת הדשן ועגלה ערופה שני כתובין הבאין כאחד וכל שני כתובין הבאין כאחד אין מלמדין (33) תרומת הדשן מאי היא דתניא (34) ושמו אצל המזבח למלמד (35) שטעונין גניזה עגלה ערופה מאי היא דתניא (36) (37) ועדפו את שם העגלה בנחל (38) (מלמד (39) שטעונין גניזה) ולמ״ד שני כתובין הבאים כאחד מלמדין הכא ודאי אין מלמדין משום (40) דהוי תרי מיעוטי בתרומת הדשן (41) כתיב ושמו הדין אין מידי אחרינא לא גבי עגלה ערופה כתיב (42) הערופה ערופה אין מידי אחרינא לא ת״ר פיטום הקטרת (43) הצרי והציפורן והחלבנה והלבונה (44) משקל (45) שבעי׳ של שבעים מנה (46) מור וקציעה שיבולת נרד וכרכום (47) משקל ששה עשר של ששה עשר מנה הקושטו שנים עשר קילופה שלשה וקנמון תשעה בורית כרשינה תשעה קבין (48) יין קפריסין סאין תלתא קבין תלתא אם אין לו יין קפריסין מביא חמר חיוריין עתיק (49) מלח סדומית רובע (50) מעלה עשן כל שהוא ר׳ נתן אומר אף (51) כיפת הירדן כל שהוא ואם נתן בה דבש (52) פסלה (53) חיסר אחת מכל סממניה חייב מיתה (54) רש״א הצרי אינו אלא (55) שרף [הנוטף] מעצי הקטף (56) בורית כרשינה ששפין בה את הציפורן כדי שתהא נאה יין קפריסין ששורין בו את הציפורן כדי שתהא עזה והלא (57) מי רגלים יפין לה אלא (58) שאין מכניסין מי רגלים (59) למקדש מסייע ליה לר׳ יוסי בר״ח דאמר (60) קדש היא קדש תהיה לכם (61) כל מעשיה לא יהו אלא בקדש מתיתי (62) (63) המקדיש נכסיו והיו בה דברים הראויין לקרבנות (64) הציבור יתנו לאומנין בשכרן הני דברים הראויין מאי נינהו (65) אי בהמה וחיה (66) תנא ליה אי יינות שמנים וסלתות תנא ליה אלא לאו קטרת א״ר אושעיא באותה הניתנת לאומנים בשכרן (67) דתניא מותר הקטרת (68) מה היו עושין בה היו מפרישין (69) (70) (ממנה) שכר האומנין ומחללין אותה על מעות האומנין ונותנין אותן לאומנין בשכרן וחוזרים ולוקחין אותה מתרומה חדשה (71) מתקיף לה רב יוסף הא בכולהו מותרות תני (72) חוזרין ולוקחין אותה מתרומה חדשה והכא לא תני אלא אמר רב יוסף באחד מסממני (73) הקטרת ת״ר קטרת (74) יהיתה נעשית שם״ח מנה שם״ה (75) כנגד ימות החמה שלשה מנין יתירין שמהן מכנים כהן גדול מלא חפניו ביום הכיפורים והשאר ניתנת לאומנין בשכרן (76) כדתניא מותר הקטרת מה היו עושין בה מפרישין (ממנה) שכר האומנין ומחללין אותה על מעות האומנין ונותנין אותן לאומנין בשכרן וחוזרין ולוקחין אותה מתרומת (77) הלשכה

תנו

תוספות קוה. לאו היינו קול לוים אלא מיני זמר דכלי מרה ולכן ומן ריח לקטרות והתם אינו מקורא מיהא אינא כדאיתא בפסחים אבל בהריח יין נסך ונבלה הוי פלוגתא דתנאי דאיתא בפסחים: **בתיב** ב׳ מיעוטי. מיותר מחד מיעוטא נמי סגיא לגיכא למילף מאידך דמ״ה מיעוטא למה לי: **מלח** סדומית רובע. מפרש ר׳ משה כהן לגומר דאם אין לו יין קפריסין מביא במקומו חמר חיוורין ומלח סדומית לברות כהן לאפוקי אבל לא שיעבר מלא בקטורת לא בעיא מלא ומפילו למ״ד דבעי מלא הייגו דוקא בשעת הקטרה דומיא דכל הטעון הטעונין מלא וחמר ר׳ נתן נמי אף כיפת הירדן בעיא מלא ומפילו בת״כ דבש אם נתן בה דבש פסלה: **אם** נתן בה דבש פסלה. אין מוסר לחוץ לעמוד בריחה מ״ל כל דבש: **מסייע** לר׳ יוסי ב״ח. לומר מדאמר שנעשית בעזרה ומיהו אפי׳ אם היו עושין חוץ לעזרה כי היו סורין במי רגלים אלא גרע משופר לחין בו קדושה אלא שמעתי מלוה דקיי״ל דמזרקין ותניא שלחי ר״ה יין לו מים מותר לעת בו כדי לאלחמו ומי רגלים אסור מפני הכבוד וכ״ש קטרת שנקטר לפני ולפנים ביה״כ אלא דקטרת נקט לאפוקי דלכהנים לפנים אסור מפני הכבוד כ״ש לגזרותו דהן: **אי** בהמה חיה ועוף הא תני לה. דבהמה תני בהדיא ומפיק בפ׳ המרומה עם שאר נכסים והיינו חיה ועוף: **מפרישין** ממנה בו׳. פי׳ מפרישין מן המותר שהיו משעבדין ומהמוגים כמה יוותר אותו מותר מתלגלין על מעות אומני הכנין ומפרש בתמילה טעמא מאי והתם נפקא ליה מקרא דכתיב ועשו לי מקדש ושכן לי מ״ל:

מוסף רש״י

ולאו מילתא היא. דזמנא דלמיב״ג דלמא ליה בנואה דבנואה הדר אמר ואפילו הכי לא ליעבד הכי דלמא לא חוי בנואה דבנואה תלגאם בנואה דבנואה מלגאם בנואה ומתרע מזליה ולא הדר אמר משום דמתרע מזליה דאי לא הוה עביד הכי לא הוה מתרע מזליה והדר אמר אלכך לא ליעבדי (המפרש הוריות יב.). גרוסו מעיקרא. כי היכי דהוי מרגלא מלגאם בפומייהו ותהוון ליעון למשאל ליה (שם). המשוך שמעתכון. דלא ליפסוק מפומייהו כמעין זה שמוזך והולך (שם). דמתא מחסיא. הוו תלמידי חכמים דאויים לבוראם ותרגות אם יהיה בהם, אבל מפומבדיתא לא הוי תרגות מעלות כל קן דקאמר לוים מוהבו לו לגדול בתמשא במתא ומחסיא אלמוד בתמשא בפומבדיתא (שם). **טב** גילדנא סריא. מוטב לאכול דג קטן מוקטם, מבוהתא דרמי כיפי. אין דמפרסי מוטב תאכל גילגלא סריא שאין דמיהם יקרים מבוהתא שאוכלים אותו בעיריס ובריס הכריס כרמי כיפי, כלומר מתגלגלים ומזומנים בגזוזות לפי שדמיהם יקרים (שם). רמה קרני ולא רמה פכי. זו היא נגוזתה שנתנבאת על שאול ויהוא שנא תימצי תלכנתן, במשיחת דוד ושלמה כתיב קרן בשמן ומשיחת שאול ויהוא כתיב פך (מגילה יד.). **המפטם את הקטורת.** קטורת זהב שאינה של ציבור (פסחים נב.). אי למוסרה. אחר פיטומה, לציבור פטור. מכהן, אבל אם דעתו להנאת בעלים, להריח בה. ומעלה בסממנין הכמוהים, חייב. כלום, דכתיב (שמות ל) לוח לסד יעשה כמוה לבדיח בה וכלום (שם). והמריח בה. בקטורת של ציבור, פטור. מכבת מתמצאת. דלא מיינה מוכה אלא מפטום לבדיח, אלא שמעמל. שהנה מן הקודש בהם משום מעילה (שם). קולל. אל לבי מיר שבן הקדש (שם). אין בהם משום מעילה. דאוריתא הוא לו ואין בהם מעם (שם). תרומת הדשן. בכל יום היה נוטל מלא חפניו ונותנה אבל המזבח והיא נבלעת במקומה, כדכתיב והכיה אל הדשן וגו׳ ואמורה בהנאה הנעלין בה, כדכתיב ושמו אל המזבח אלא מעשה עשון לאו בהנאה (שם). ובגדי בהונה. מרגבה בגדי לבן שהכן גדול נכנס בהם לפני ולפנים ביום הכפורים, דאמרינן שוב לשמשמש בהן, כדכתיב ובבאו אל אהל מועד ובהיכנסו אל המזבח לכפר (שם). הניתנים לאומנין. אם לא מעבדים בהם (שם). אין בהם משום מעילה (שם). קולל. אל לבי מיר שבן הקדש (שם). אין בהם משום מעילה. דאוריתא הוא לו ואין בהם מעם (שם). תרומת הדשן. בכל יום היה נוטל מלא חפניו ונותנה אבל המזבח והיא נבלעת במקומה, כדכתיב והכיה אל הדשן וגו׳ ואמורה בהנאה הנעלין בה, כדכתיב ושמו אל המזבח אלא מעשה עשון לאו בהנאה (שם). ובגדי בהונה. מרגבה בגדי לבן שהכן גדול נכנס בהם לפני ולפנים ביום הכפורים, דאמרינן שוב לשמשמש בהן, כדכתיב ובבאו אל אהל מועד ובהיכנסו אל המזבח לכפר (שם). הניתנים לאומנין בשכרן. כגון אם הבגדים שלאויין לבגדים כהן גדול (חולין קיז.). כשירין הן להכן הדיוט. לעבוד בהן במקדש כל השנה (זבחים מו.). שהכן הדיוט מעמם בגדי מלבדגה כלים (חולין שם). שהן הן הבגדים שלאויין לשמשם הדיוט, כתונת ומכנסים ומצנפת ואבנט (פסחים כו.). ולמ״ד כו׳. מלמד״ד כו׳ מלמדין. ר׳ יהודה בשם, שבהדרין בשלהי מרבעם מיתות (סז: פסחים שם). **כיפת הירדן.** ״עגת ולרים״ כך אמר, **חיסר אחת מכל סממניה.** דכתיב ושמו הדין אין מידי אחרינא לא גבי עגלה ערופה כתיב הערופה ערופה אין מידי אחרינא לא ת״ר פיטום הקטרת הצרי והציפורן והחלבנה והלבונה משקל שבעי׳ של שבעים מנה מור וקציעה שיבולת נרד וכרכום משקל ששה עשר של ששה עשר מנה הקושטו שנים עשר קילופה שלשה וקנמון תשעה בורית כרשינה תשעה קבין יין קפריסין סאין תלתא קבין תלתא אם אין לו יין קפריסין מביא חמר חיוריין עתיק מלח סדומית רובע מעלה עשן כל שהוא ר׳ נתן אומר אף כיפת הירדן כל שהוא ואם נתן בה דבש פסלה חיסר אחת מכל סממניה חייב מיתה רש״א הצרי אינו אלא שרף [הנוטף] מעצי הקטף בורית כרשינה ששפין בה את הציפורן כדי שתהא נאה יין קפריסין ששורין בו את הציפורן כדי שתהא עזה והלא מי רגלים יפין לה אלא שאין מכניסין מי רגלים למקדש מסייע ליה לר׳ יוסי בר״ח דאמר קדש היא קדש תהיה לכם כל מעשיה לא יהו אלא בקדש מתיתי המקדיש נכסיו והיו בה דברים הראויין לקרבנות הציבור יתנו לאומנין בשכרן הני דברים הראויין מאי נינהו אי בהמה וחיה תנא ליה אי יינות שמנים וסלתות תנא ליה אלא לאו קטרת א״ר אושעיא באותה הניתנת לאומנים בשכרן דתניא מותר הקטרת מה היו עושין בה היו מפרישין ומחללין אותה על מעות האומנין ונותנין אותן לאומנין בשכרן וחוזרים ולוקחין אותה מתרומה חדשה מתקיף לה רב יוסף הא בכולהו מותרות תני חוזרין ולוקחין אותה מתרומה חדשה והכא לא תני אלא אמר רב יוסף באחד מסממני הקטרת ת״ר קטרת יהיתה נעשית שם״ח מנה שם״ה כנגד ימות החמה שלשה מנין יתירין שמהן מכנים כהן גדול מלא חפניו ביום הכיפורים והשאר ניתנת לאומנין בשכרן כדתניא מותר הקטרת מה היו עושין בה מפרישין (ממנה) שכר האומנין ומחללין אותה על מעות האומנין ונותנין אותן לאומנין בשכרן וחוזרין ולוקחין אותה מתרומת הלשכה

מנו א טוש״ע מ״ש מ׳ מקפ״ג מ״ש ה׳.
מנו ב מ״י ס״ב מהל׳ כלי המקדש פ״ו ה׳.
מנח ג מ״י ס״ב מהל׳ מעילה הל׳ נח:
מנט ד מ״י ס״ב שם הלכה יד:
נ ה מ״י ס״ב מהל׳ כלי המקדש הל׳ ה:
נא ו מ״י ס״ב מהל׳ כלי המקדש הל׳ ג:
נב ז ח מ״י שם הל׳ ח ופ״ה מהל׳ תלמודי מזבח הלכה ב:
נג ט מ״י ס״ב מהל׳ כלי המקדש הל׳ ד:
נד י מ״י שם הל׳ ט:
כ (מ״י שם הל׳ ז):
נה ל מ״י ס״ב מהל׳ ערכין הלכה י:
נו מ מ״י ס״ד מהל׳ שקלים הלכה יב:
נז נ מ״י ס״ג מהל׳ כלי המקדש הל׳ ב:

תורה אור השלם

1. וְנָתַן לָכֶם אֲדֹנָי לֶחֶם צַר וּמַיִם לָחַץ וְלֹא יִכָּנֵף עוֹד מוֹרֶיךָ וְהָיוּ עֵינֶיךָ רֹאוֹת אֶת מוֹרֶיךָ:
ישעיהו ל כ
2. וַתִּתְפַּלֵּל חַנָּה וַתֹּאמַר עָלַץ לִבִּי בַּיְיָ רָמָה קַרְנִי בַּיְיָ רָחַב פִּי עַל אוֹיְבָי כִּי שָׂמַחְתִּי בִּישׁוּעָתֶךָ:
שמואל א ב א
3. וְבָא אַהֲרֹן אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וּפָשְׁטוּ אֶת בִּגְדֵי הַבַּד אֲשֶׁר לָבְשׁוּ בְּבֹאוֹ אֶל הַקֹּדֶשׁ וְהִנִּיחָם שָׁם:
ויקרא ו ג
4. וְלִבְשׁ הַכֹּהֵן מִדּוֹ בַד וּמִכְנְסֵי בַד יִלְבַּשׁ עַל בְּשָׂרוֹ וְהֵרִים אֶת הַדֶּשֶׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת הָעֹלָה עַל הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוֹ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ:
ויקרא ו ג
5. וְהוֹדַרְתּוּ זִקְנֵי הָעִיר הַהִוא אֶת הָעֶגְלָה אֶל נַחַל אֵיתָן אֲשֶׁר לֹא יֵעָבֵד בּוֹ וְלֹא יִזָּרֵע וְעָרְפוּ שָׁם אֶת הָעֶגְלָה בַּנָּחַל:
דברים כא ד
6. עַל בָּשָׂר אָדָם לֹא יִיָּסֵךְ וּבְמַתְכֻּנְתּוֹ לֹא תַעֲשׂוּ בָּמֹהוּ קֹדֶשׁ הוּא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם:
שמות ל לב

הגהות הב"ח

(א) גמ׳ אם חוי בנואה דבנואה כל״ג ותיבת לבנואה נמחק: (ב) שם תמעוך שמעתכון ותיבו ולקילקי: (ג) שם מקקל של שבעים שנעשה: (ד) רש״י ד״ה בורית וד״ה כרשינה ל״ל קודם ד״ה יין קפריסין: (ה) ד״ה ל״ג מיי וכו׳ בשנעשית מחוליין:

גליון הש"ס

רש״י ד״ה יין קפריסין כו׳ והקפרס. עי׳ ביצה סה ע״ב תוד״ה ולקח: ד״ה כיפת הירדן כו׳ עשב הנדל. עי׳ ב״ק קפ ע״ב רש״י ד״ה גיתת הירדן: ד״ה חייב וכו׳ ביאה רקנית. עיין יומא נג ע״ב וש״ע:

לעזי רש"י

גומ״א. שקף.
גלבנ״א [גלבינ״א]. חלבנה.
שפינ״א [איפשפינ״ג]. אזוביון.
סאבור״ן [שבור״ן]. סבון.
אירב״א שטרי״א [אירב״א שבוריי״א]. עשב סבוני (סבונית).
ספונ״ר. סבון (באטלקית).

שיטה מקובצת

א) לבבואה ס״א בקצת ספרים ישנים (כבואה לכבואה) [בבואה לבבואה] לידע כו׳: ב) למיכל. ס״א למיחזי בריש שתא: ג) בעיתו למיעל אות ד׳ נמחק: ד) על גבי נהרא דמיא דכי: ה) מחסיא תיבו ולא: ו) בה ס״א ע״מ למוהבה כו׳: ז) חייב לאו הריח בה: ח) מעילה בריח והא״ר: ט) מעילה ס״א אמר ר״פ קול ומראה אין בהם משום מעילה כלל וריח לאחר שתעלה: י) מעילה שאין לך דבר שנעשה תיבת אחר נמחק: יא) שם ס״א מלמד שאסורים בלבשם כה״ג ביה״כ אחר: יב) אחר מאי איכא למימר משום: יג) מתיבת תרומת עד תיבת עגלה ערופה בס״א ליתא: יד) מלמד שטעון גניזה: טו) עי׳ בהדרשין: טז) מלמד שטעון גניזה: יז) משום דכתיבי מיעוטי תיבות דהוי תרי נמחק: יח) כתיב ושמו. גליון כתיב ושמו וכתיב הערופה וקשה תרי מיעוטי למה לי ובחד מיעוט סגי רצ״ע תוס׳ ע״כ: יט) הערופה היא אין (תיבת ערופה ל״ש) ס״א ועדפו את שם העגלה בנחל הדין אין מידי אחרינא לא: כ) כלל) עי׳ בהדרשין: כא) מות וקציעה שבלת נרד וכרכום ד׳ אלו של ש״ז (מנה) ש״ז מנה שבלת נרד בלנו אושפ״נרדיר. תוס׳: כב) נדן) עי׳ בהדרשין: כג) מעלה עשן. על כל קרבנך תקריב מלח. תוס׳: כד) מעלה עשן. לכך שמו ולפי שעשנו מתמר ועולה קורא כך הוא מתמר בגם אחרים עמו. תוס׳: כה) עי׳ בהדרשין: כו) מי רגלים. ממש וגנאי הוא להכניס בעזרה ר״מ שיב שכך שמו ומפני השם שהוא גנאי לא היו לוקחין אותה. תוס׳: כז) רגלים בעזרה מפני הכבוד מסייע תיבת למקדש נמחק: כח) לקרבנות צבור אות ה׳ נמחק: כט) אי בהמה. דתנן לעיל מיניה המקדיש נכסיו ויהיו בהן בהמות זכרים עולות ונקבות זבחי שלמים. תוס׳: ל) בשכרן כדתנן מותר הקטרת דתנו ר״א מנין הנשארים בכל שנה פשוטה. תוס׳: לא) עי׳ בהדרשין: לב) מתקיף לה רב יוסף והא בכולהו מותרות פי׳ כגון מה״ר קמגון תשעה סך אות ש׳ ותיבת קבין נמחק: לג) מדלא מפקא ליה לברא תיבת מפרש ל״ש: לד) נעשית והכא באותה בשכרן: לה) מעות תיבת מותר מתלגלין מעות אומני הכנין ומפרש בתמילה טעמא מאי והתם נפקא ליה מקרא דכתיב ועשו לי מקדש ושכן לי מ״ל: לו) שם ס״א מלמד שאסורים בלבשם כה״ג ביה״כ אחר: לז) מתיבת תרומת עד תיבת עגלה ערופה בס״א ליתא: לח) מלמד שטעון גניזה: לט) עי׳ בהדרשין: מ) מלמד שטעון גניזה: מא) מלמד שטעון גניזה: מב) עי׳ בהדרשין: מג) כתיב ושמו וכתיב הערופה וקשה תרי מיעוטי למה לי ובחד מיעוט סגי רצ״ע תוס׳ ע״כ: מד) הערופה היא אין (תיבת ערופה ל״ש) ס״א ועדפו את שם העגלה בנחל הדין אין מידי אחרינא לא: מה) מלמד שטעון גניזה: מו) עי׳ בהדרשין: מז) מלמד שטעון גניזה: מח) מלמד שטעון גניזה: מט) עי׳ בהדרשין: נ) מלמד שטעון גניזה: נא) מלמד שטעון גניזה: נב) מלמד שטעון גניזה: נג) מלמד שטעון גניזה: נד) מלמד שטעון גניזה: נה) מלמד שטעון גניזה: נו) מלמד שטעון גניזה: נז) מלמד שטעון גניזה: נח) מלמד שטעון גניזה: נט) מלמד שטעון גניזה: ס) מלמד שטעון גניזה: סא) מלמד שטעון גניזה: סב) מלמד שטעון גניזה: סג) מלמד שטעון גניזה: סד) מלמד שטעון גניזה: סה) מלמד שטעון גניזה: סו) מלמד שטעון גניזה: סז) מלמד שטעון גניזה: סח) מלמד שטעון גניזה: סט) מלמד שטעון גניזה: ע) מלמד שטעון גניזה: עא) מלמד שטעון גניזה: עב) מלמד שטעון גניזה: עג) מלמד שטעון גניזה: עד) מלמד שטעון גניזה: עה) מלמד שטעון גניזה: עו) מלמד שטעון גניזה: עז) מלמד שטעון גניזה: עח) מלמד שטעון גניזה: עט) מלמד שטעון גניזה: פ) מלמד שטעון גניזה: פא) מלמד שטעון גניזה: פב) מלמד שטעון גניזה: פג) מלמד שטעון גניזה: פד) מלמד שטעון גניזה: פה) מלמד שטעון גניזה: פו) מלמד שטעון גניזה: פז) מלמד שטעון גניזה: פח) מלמד שטעון גניזה: פט) מלמד שטעון גניזה: צ) מלמד שטעון גניזה: צא) מלמד שטעון גניזה: צב) מלמד שטעון גניזה: צג) מלמד שטעון גניזה: צד) מלמד שטעון גניזה: צה) מלמד שטעון גניזה: צו) מלמד שטעון גניזה: צז) מלמד שטעון גניזה: צח) מלמד שטעון גניזה: צט) מלמד שטעון גניזה: ק) מלמד שטעון גניזה: קא) מלמד שטעון גניזה: קב) מלמד שטעון גניזה: קג) מלמד שטעון גניזה: קד) מלמד שטעון גניזה: קה) מלמד שטעון גניזה: קו) מלמד שטעון גניזה: קז) מלמד שטעון גניזה: קח) מלמד שטעון גניזה: קט) מלמד שטעון גניזה: קי) מלמד שטעון גניזה: קיא) מלמד שטעון גניזה: קיב) מלמד שטעון גניזה: קיג) מלמד שטעון גניזה: קיד) מלמד שטעון גניזה: קטו) מלמד שטעון גניזה: קטז) מלמד שטעון גניזה: קיח) מלמד שטעון גניזה: קיט) מלמד שטעון גניזה: קכ) מלמד שטעון גניזה: קכא) מלמד שטעון גניזה: קכב) מלמד שטעון גניזה: קכג) מלמד שטעון גניזה: קכד) מלמד שטעון גניזה: קכה) מלמד שטעון גניזה: קכו) מלמד שטעון גניזה: קכז) מלמד שטעון גניזה: קכח) מלמד שטעון גניזה: קכט) מלמד שטעון גניזה: קל) מלמד שטעון גניזה: קלא) מלמד שטעון גניזה: קלב) מלמד שטעון גניזה: קלג) מלמד שטעון גניזה: קלד) מלמד שטעון גניזה: קלה) מלמד שטעון גניזה: קלו) מלמד שטעון גניזה: קלז) מלמד שטעון גניזה: קלח) מלמד שטעון גניזה: קלט) מלמד שטעון גניזה: קמ) מלמד שטעון גניזה: קמא) מלמד שטעון גניזה: קמב) מלמד שטעון גניזה: קמג) מלמד שטעון גניזה: קמד) מלמד שטעון גניזה: קמה) מלמד שטעון גניזה: קמו) מלמד שטעון גניזה: קמז) מלמד שטעון גניזה: קמח) מלמד שטעון גניזה: קמט) מלמד שטעון גניזה: קנ) מלמד שטעון גניזה: קנא) מלמד שטעון גניזה: קנב) מלמד שטעון גניזה: קנג) מלמד שטעון גניזה: קנד) מלמד שטעון גניזה: קנה) מלמד שטעון גניזה: קנו) מלמד שטעון גניזה: קנז) מלמד שטעון גניזה: קנח) מלמד שטעון גניזה: קנט) מלמד שטעון גניזה: קס) מלמד שטעון גניזה: קסא) מלמד שטעון גניזה: קסב) מלמד שטעון גניזה: קסג) מלמד שטעון גניזה: קסד) מלמד שטעון גניזה: קסה) מלמד שטעון גניזה: קסו) מלמד שטעון גניזה: קסז) מלמד שטעון גניזה: קסח) מלמד שטעון גניזה: קסט) מלמד שטעון גניזה: קע) מלמד שטעון גניזה: קעא) מלמד שטעון גניזה: קעב) מלמד שטעון גניזה: קעג) מלמד שטעון גניזה: קעד) מלמד שטעון גניזה: קעה) מלמד שטעון גניזה: קעו) מלמד שטעון גניזה: קעז) מלמד שטעון גניזה: קעח) מלמד שטעון גניזה: קעט) מלמד שטעון גניזה: קפ) מלמד שטעון גניזה: קפא) מלמד שטעון גניזה: קפב) מלמד שטעון גניזה: קפג) מלמד שטעון גניזה: קפד) מלמד שטעון גניזה: קפה) מלמד שטעון גניזה: קפו) מלמד שטעון גניזה: קפז) מלמד שטעון גניזה: קפח) מלמד שטעון גניזה: קפט) מלמד שטעון גניזה: קצ) מלמד שטעון גניזה: קצא) מלמד שטעון גניזה: קצב) מלמד שטעון גניזה: קצג) מלמד שטעון גניזה: קצד) מלמד שטעון גניזה: קצה) מלמד שטעון גניזה: קצו) מלמד שטעון גניזה: קצז) מלמד שטעון גניזה: קצח) מלמד שטעון גניזה: קצט) מלמד שטעון גניזה: קצי) מלמד שטעון גניזה: קציא) מלמד שטעון גניזה: קציב) מלמד שטעון גניזה: קציג) מלמד שטעון גניזה: קציד) מלמד שטעון גניזה: קצטו) מלמד שטעון גניזה: קצטז) מלמד שטעון גניזה: קצט